"1935" 1

YHTEISEEN TAISTELUUN PÄÄOMAN HYÖKKÄYSTÄ FASISMIA JA SODAN VAARAA VASTAAN

SKP:n VI. PUOLUEKOKOUKSEN PÄÄTÖKSET

1 9 3 5

TOVERI DIMITROVIN TERVEHDYS

Tervehdin teidän puoluekokoukseenne kokoontuneita edustajia ja teidän kauttanne Suomen koko vallankumouksellista köyhälistöä, joka on osoittanut niin suurta sankaruutta jo alkaen v:n 1905 suurlakosta ja eritoten v:n 1918 vallankumouksessa sekä sen jälkeen vuodesta vuoteen jatkuneessa taistelussa valkoista terroria vastaan.

Oli aika, jolloin teidän maanne oli tunnettu ja arvossa pidetty nousevana demokraattisena kulttuurimaana. Se oli silloin kun Suomen kansan syvät rivit olivat valloittaneet yleisen äänioikeuden ja kävivät sitkeää taistelua Venäjän keisarivallan sorto-iestä vastaan. Tällä teidän kansanne taistelulla oli silloin koko kansainvälisen työväen myötätunto puolellaan.

Mutta *nykyinen* Suomi on tunnettu etupäässä valkoisesta terroristaan, suurporvariston ahneudesta ja häikäilemättömyydestä, työväen, talonpoikain ja sivistyneen pikkuporvariston toimeentulon kuristamisesta.

Yhä vielä me ihailemme Suomen rikkaan kansankulttuurin aarteita. Mutta kuka voisikaan ihailla sitä kulttuuritaantumusta, joka Suomessa vuosi vuodelta yhä enemmän pääsee valtaan? Maa, jossa hallitus niin silmittömästi vainoaa työ-

väenluokan parhaita esitaistelijoita, jossa ilmeisten valhesyytöksienkin nojalla tuomitaan sellaisia vallankumoussankereita kuin Toivo Antikainen ja monet muut, joiden työstä Suomen historia tulee vielä ylpeydellä kertomaan; maa, jossa ohranat ja aseelliset lapualaisroistot ovat saaneet tehdä semmoisia tihutöitä kuin Suomessa (alkaen tunnetusta Rovaniemen murhapoltosta ja monista katalista murhista aina presidentti Ståhlbergin muilutukseen) ja missä papit julkisesti yllyttävät rikollista lapualaisfasismia, — eikö tällainen maa ole Suomen kansan kulttuurimainetta häpäiseväin ainesten temmellyskenttä. Semmoisessa maassa on kansan ensimäisenä tehtävänä silmittömän taantumuksen suistaminen hallitusvallasta ja hyökkäävän fasistisen raakalaisuuden lyöminen takaisin.

Vai onko se mikään demokraattinen maa, jonka eduskunnasta kokonainen eduskuntaryhmä vangitaan ja tuomitaan pelkästään sen johdosta, että lapualaisfasistit vaativat eduskunnasta poistettavaksi ne työtätekevän kansan edustajat, jotka puolustivat työväkeä ja pienviljelijöitä kapitalistien ryöstöltä. Sellainen ei toki ole kansanvaltaa, vaan kansan sortamista. Ja yhä pahemman sorron valtaan uhkaa fasismi Suomen kansan syöstä.

Tällä hetkellä ei Suomen valtio vielä ole vajonnut sille fasistisen raakalaisuuden alimmalle asteelle, mihin hitleriläisyys on Saksan valtakunnan syössyt. Mutta siihen samaan turmioon on Suomenkin valtiolaiva suurporvariston ohjaamana ajautumassa, ellei kansa itse ajoissa ota ohjausta käsiinsä ja käännä kulkua toisaalle.

Sen vuoksi on Suomen Kommunistinen Puolue tuhatkertaisesti oikeassa kehoittaessaan maan työväenluokkaa, pienviljelijöitä ja sivistyneistöä kokoamaan laajat rivinsä yhteiseen *fasisminvastaiseen kansanrintamaan.* Siinä on nyt Suomen kansan pelastus!

Suomen Kommunistinen Puolue on ensimäisenä Kommunistisen Internationalen VII:n kongressin jälkeen pitänyt puoluekokouksensa, tahtoen sen päätöksissä ei kaavamaisesti toistaa, vaan konkreettisesti soveltaa maailmankongressimme antamia ohjeita oman maansa ominaisiin oloihin. Tähän katsoen ansaitsevat teidän puoluekokouksenne päätökset muidenkin Kommunistisen Internationalen puolueiden huomiota.

Suomen työväenliikkeeseen ja Suomen kansan kohtaloihin voi teidän puoluekokouksenne päätösten vaikutus tulla olemaan erittäin suuri, jos vain jokainen puolueenne jäsen tulee kaikella tarmolla tekemään voitavansa tämän puoluekokouksenne päätösten *toimeenpanemiseksi*, vetäen tähän työhön *kaikki Suomen työväenluokan, pienviljelijäväestön ja sivistyneistön parhaat voimat, miehet ja naiset ja ennenkaikkea nuorison.*

Suomalaiset toverit! Viekää sana kaikille Suomen työtätekeville, että on tullut aika nousta rohkeaan yhteistoimintaan fasismia ja taantumusta vastaan: *Työväenluokan luja yhteisrintama ja valtava kansanrintama — ne takaavat varmasti Suomen kansan voiton kaikista sorron ja pimeyden voimista!*

G. Dimitrov.

PÄÄTÖSLAUSELMA TOV. KUUSISEN SELOSTUKSEN JOHDOSTA.

Tov. Kuusisen alustuksen pohjalla käsiteltyään Kominternin VII kongressin tuloksia puoluekokous täydellisesti hyväksyy ja yhtyy kaikkiin kongressin päätöksiin, varmasti vakuutettuna siitä, että juuri näissä päätöksissä viitoitettu tie tulee johtamaan maailman vallankumouksellisen työväenliikkeen suuriin menestyksiin.

Puoluekokous tervehtii tov. Dimitrovin valitsemista Kominternin TPK:n yleissihteeriksi sekä valitun TPK:n kokoonpanoa kokonaisuudessaan.

Kokous velvoittaa kaikki puoluejärjestöt huolellisen tutustumisen pohjalla omaksumaan kongressin päätökset ja tarmolla toimimaan niiden käytännössä toteuttamiseksi Suomen olojen pohjalla.

Erikoisesti kokous velvoittaa kaikki puoluejärjestöt mitä pikaisemmin ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin työväenluokan yhteisrintaman ja laajan fasisminvastaisen kansanrintaman aikaansaamiseksi kullakin työpaikalla, ammattiosastossa, maalaiskylässä, piirissä, kaupungissa ja koko maassa pääoman hyökkäystä, fasismia ja sodanvaaraa vastaan.

YHTEISEEN TAISTELUUN PÄÄOMAN HYÖKKÄYSTÄ, FASISMIA JA SODAN VAARAA VASTAAN.

SKP:N PUOLUEKOKOUKSEN PÄÄTÖS SUOMEN TYÖVÄENLUOKAN TAISTELUSTA JA TEHTÄVISTÄ

Tervehtien Kommunistisen Internationalen VII maailmankongressin päätöksiä, syvästi vakuutettuna siitä, että juuri näiden päätösten osoittamalla tiellä kansainvälinen työväenliike on kulkeva suurimpiin voittoihinsa, Suomen Kommunistisen Puolueen kuudes puoluekokous selittää, että näiden päätösten konkreettinen, kaikesta kaavaoppisuudesta vapaa soveltaminen Suomen oloihin olkoon silmämääränä Suomen Kommunistisen Puolueen kaikessa työssä ja taistelussa edessä olevana toimintakautena.

Maailmankongressin toteamista kansainvälisessä asemassa tapahtuneista muutoksista on *sosialismin lopullinen voitto mahtavassa neuvosto-*

maassa kaikkein suurin välittömältä merkitykseltään Suomenkin työväenliikkeen kehitykselle. Kaikki ne maailmanhistorialliset saavutukset, jotka Neuvostoliiton sankarillinen proletariaatti on voittanut Leninin ja Stalinin ja bolshevistisen puolueen johdolla, ne ovat Suomen työväenluokalle taisteluissaan varmana tienviittana, innostuttavana esimerkkinä ja horjumattomana kansainvälisenä tukipohjana.

Aikana, jolloin uuden maailmansodan uhka kasvamistaan kasvaa, imperialististen ristiriitain kärjistyessä ja jolloin fasismin hyökkäily yltyy koko kapitalistisessa maailmassa, kohoaa samalla jättiläisaskelin sosialistisen Neuvostoliiton mahtavuus ja samalla kaikissa kapitalistisissa maissa leviää proletariaatin yhteisrintamaliike ja kypsyy rynnäkön aate miljoonain työtätekeväin ja riistettyjen joukoissa.

Se merkitsee, että sosialistisen vallankumouksen voiton edellytykset vahvistuvat koko kapitalistisessa maailmassa. Mutta se *ei* merkitse, että se voitto ainoassakaan maassa tulisi "itsestään", automaattisesti, ilman työtä ja taistelua. Ei. "Se on valmistettava ja valloitettava. Ja sen voi valloittaa vain voimakas proletaarinen vallankumouksellinen puolue."

Tämä suuren johtajamme, toveri *Stalinin* lausuma ohje, joka myös Kommunistisen Internationalen VII kongressin päätöksissä oli perusajatuk-

sena, se on jokaisen suomalaisen kommunistin, jokaisen Suomen työläisen lähtemättömästi painettava mieleensä, sen mukaisesti toimittava ja sen mukaisesti voitto vallattava.

I. SUOMEN SUURPORVARISTON FASISTINEN KURISTUSPOLITIIKKA.

1. Suomen työväenluokan elintaso, jonka porvaristo v. 1930 toimeenpanemansa fasistihyökkäyksen voimalla polki äärimmäisen kurjaksi, ei suurkapitalistien taloudellisen aseman parantumisesta huolimatta ole kohonnut läheskään entiselleen. Joukkotyöttömyys, joka hiukan supistui, on jälleen laajenemassa. Työssäolevien palkkataso on sanomattoman kurja ja työpaikan menettäminen on työläisten alinomaisena uhkana. Työvauhtia kiihtyvästi kiristetään ja työnantajain työmaaterrori käy yhä häikäilemättömämmäksi. Ei ole ihme, että tällaisen elämän sietämättömyys ja laajain työläiskerrosten pitkäaikainen puute ovat nyt, kun kapitalistien voitot ovat useilla aloilla suuresti kohonneet, saattaneet työväen katkeran tyytymättömyyden kehittymään sellaiseksi aktiivisuudeksi, jota ei Suomessa vallitseva luokkaterrorikaan voi enää kokonaan tukahuttaa. Siitä ovat osotuksina sekä ammatillisten järjestöjen vahvistuminen että lukuisat palkkaliikkeet ja työtaistelut, joissa eräät

työläisryhmät ovat saavuttaneetkin työehtoihinsa osittaisia korjauksia.

2. V. 1930 toimeenpantu fasistihyökkäys auttoi Suomen suurporvariston kuristamaan myös talonpoikaiston toimeentuloa. Talonpojille heidän myymistään tuotteista suoritettavat hinnat poljettiin alas, mutta heidän verotaakkansa kiskottiin entistä korkeammalle. Velkaantumisen ja koronkiskonnan johdosta lisääntyivät tavattomasti talonpoikain omaisuuden ulosmittaukset ja ryöstöt. Kaupunkilaispikkuporvariston asema niinikään huononi suuresti. Tuhansittain on varattomia sivistyneitä ja koulunsa päättänyttä nuorisoa jäänyt vaille työtä ja toimeentuloa. Puute ja elämän epävarmuus pakottaa vähitellen kaikkia näitäkin kansankerroksia tavalla tai toisella ilmaisemaan tyytymättömyyttään ja opettaa heitä ymmärtämään laajan fasisminvastaisen kansanrintaman välttämättömyyttä.

3. Peläten työtätekevien kansankerrosten liikehtimistä ja tahtoen kynsin hampain estää vuotuisen voittosaaliinsa vähimmänkin supistumisen, yrittää Suomen suurporvaristo tukahuttaa kansan tyytymättömyyttä entistä pahemmalla sorrolla ja fasistisella väkivallalla. Suomen fasismi kehittää nyt hyökkäystään kahdelta suunnalta:

Näkyvämmin ja röyhkeämmin hyökkää hitleriläismallinen IKL. Saksan natsien menettelytapoja seuraten se käyttää aseinaan julkeata valhekii-

hoitusta, provokatiota, kaasu- ja hajupommeja, työväentalojen räjäyttämisiä, uhkauksia, rääkkäyksiä ja murhia. Se uhkaa tuhota kaikki työväen poliittiset, ammatilliset, osuustoiminnalliset ja sivistykselliset järjestöt sekä vaanii jo porvarillisiakin ei-fasistisia aineksia. Tämä IKL on Suomen fasismin varsinainen iskunyrkki. Olisi suuri virhe väheksyä sen vaarallisuutta, katsoen pelkästään sen vaalituloksiin, kuten sosialidemokratian johtajat tekevät. Sillä ottaen huomioon IKL:n vaikutuksen suojeluskunnissa, armeijan upseeristossa, papistossa, ylioppilaskunnassa jne., on sitä jo nykyään pidettävä tosiasialliselta voimaltaan yhtenä Suomen porvariston vahvimmista puolueista, ellei jo vahvimpana puolueena. Ja se jatkaa kiihkeästi asemiensa vahvistamista sekä voi toivoa saavansa yhä enemmän kannatusta vaikutusvaltaisimpain suurkapitalistien puolelta. Sen taholta voidaan siis odottaa uutta väkivaltaista ryntäystä täysfasistisen hirmuvallan pystyttämiseksi.

Peitetymmin kehittävät fasistista hyökkäystä ne puolueet, joiden miehistä *nykyinen taantumuksellinen hallituskin* on kokoonpantu (ennenkaikkea Kokoomus, Maalaisliitto ja "Edistys"). Ne vievät hyökkäystään eteenpäin etupäässä taantumuksellisia poikkeuslakeja säätämällä sekä poliisivoiman, tuomioistuinten ja muun mustan virkavallan avulla kiristäen kaikkia "laillisia" sortokeinoja. Ne saattavat sanoissa paheksua IKL:n pahimpia

"omavaltaisia" tuhotöitä, mutta osaksi eduskunnallista, osaksi hallinnollista tietä ne panevat täytäntöön IKL:n fasistisia vaatimuksia yhden toisensa perään. Näinollen menettelytavan erilaisuudesta huolimatta tämäkin "laillisen" taantumuksen politiikka valmistaa IKL:n varsinaisen päämäärän, täydellisen fasistivallan toteuttamista, jotapaitsi tähän suuntaan vaikuttaa myöskin se seikka, että näiden hallituspuolueiden liitossa johtovalta keskittyy yhä enemmän kaikkein taantumuksellisimpain ainesten käsiin (Svinhufvud, Paasikivi, Honkajuuri, Valden y.m.s.), jotka ovat ennenkin toimineet käsi kädessä lapualaisten ja IKL:n kanssa.

4. Täydellisen fasistisen hirmuvallan uhka on siis Suomessa erittäin vakavana vaarana. Jos se pääsisi voimaan, sortaisi se maamme työväenluokan vielä nykyistäkin kahta kauheampaan hätään ja orjuuteen. Fasismin uusi päällekarkaus ei suuntaudu ainoastaan vallankumouksellista työväkeä vastaan, vaan uhkaa se myös sosialidemokraattisia työväenyhdistyksiä, ammattijärjestöjä, lehtiä, osuusliikkeitä, nuoriso- ja urheiluseuroja, vieläpä se uhkaa porvarillisten vapaamielisten ainesten ja asiaansa puolustavan pienviljelijäväen kaikkia oikeuksia. Jos jo tähän asti säädettyjä fasistisia poikkeuslakeja on ruvettu käyttämään osittain muitakin kuin vallankumouksellisia työläisiä vastaan (esim. kirjailija Haanpään, sanomalehdentoi-

mittajain Valan, Yliruusin ja Leinosen jutut ym.), niin vast'edes voidaan panna poliisit, lapualaiset ja tuomioistuimet riehumaan ihan hitleriläiseen malliin. Jos jo tähän mennessä on kolhittu kovasti eduskunnan merkitystä ja lapualaisten vaatimuksesta viety lukuisia kansanedustajia eduskunnasta vankilaan, niin vast'edes on vaarassa koko eduskunnan olemassaolo tai ainakin kaikkien fasismia vastustavain kananedustajain ja vaaleissa sellaisten ehdokkaiden loukkaamattomuus. Ja jos jo nykyään vallitseva kulttuuritaantumus rahavallan kahleilla, painokanteilla ja järjestelmällisellä boikotilla vainoaa kaikkia vähänkään itsenäisempiä ja rohkeampia henkisen kehityksen uranuurtajia, niin fasismi uhkaa panna lapualaispapit ja muut pimeyden voimat koko kansan henkisen elämän piiskureiksi. Ja loppujen lopuksi fasimi sokeassa raivossaan mahtavaa Sosialistista Neuvostoliittoa vastaan, uhkaa syöstä Suomen kansan mielettömään, rikolliseen, onnettomaan sotaan.

5. Sen vuoksi on Suomen työväenluokan ja kaikkien niin ruumiillista kuin henkistäkin työtä tekeväin kansankerrosten nyt *keskitettävä voimansa pääoman ja fasismin ryntäyksen takaisinlyömiseen.* Fasismin voimistuminen on ajoissa estettävä ja sen hornanvoimat tehtävä vaarattomiksi.

Tämä tehtävä ei ole vielä myöhäistä. Mutta muistettava on, että se on *mahdollista ainoastaan*

työväenluokan ja kaikkien muiden fasismia vastustavien kansankerrosten yhteisellä, tarmokkaalla taistelulla.

II. TYÖVÄENLUOKAN YHTEISRINTAMAN KEHITTÄMINEN.

1. Työväenluokan yhteisrintamaliike kehittyy Suomessa nykyään etupäässä sellaisessa omalaatuisessa muodossa, että julkisissa työväen joukkojärjestöissä, huolimatta siitä, että niiden johto on yleensä oikeistososialidemokraattien käsissä, vieläpä sosdem puolueenkin sisällä kasvaa ja voimistuu luokkataistelun kannalla oleva *vasemmistoliike*, vetäen yhä lukuisampia alijärjestöjä kuin myös järjestymättömiä työläisiä yhteisrintamataisteluun työväen taloudellisten ja valtiollisten etujen puolesta.

2. Enimmän on tämä yhteisrintamaliike kehittynyt *taloudellisen taistelun ja ammatillisen liikkeen alalla.* Siitä alkaen, kun puolueemme kaksi vuotta sitten antoi kehoituksen kaikkien työläisten liittymisestä sosialidemokraattien johdossa olevaan ammattijärjestöön, SAK:n, (koska muita julkisia ammatillisia järjestöjä ei saanut perustaa) rupesi tämä nopeasti kasvamaan, monet sen alijärjestöt aktivisoituivat, ryhtyivät vaatimaan palkankorotuksia ja järjestämään työtaisteluita. Var-

sinkin rakennustyöläiset ovat täten saaneet tuntuvasti korotetuksi palkkojaan (50—100 %), joskohta ei vieläkään sille tasolle, miltä ne v. 1930 jälkeen alennettiin. Osittain ovat palkan parannuksia voittaneet myös metallityöläiset ja moniaat muutkin työläisryhmät. Nämä tulokset ovat osoittaneet kymmenille tuhansille työläisille, mikä välitön merkitys sillä on, että kommunistiset, sosialidemokraattiset ja puolueettomat työläiset taistelevat yhteisrintamassa etujensa puolesta. Ne ovat osoittaneet tämän niin vakuuttavasti, että kun SAK:n keskusjohto viime keväänä erityisellä kiertokirjeellä kehoitti kaikkia alaisiaan järjestöjä eroittamaan kommunistit keskuudestaan, ei ainoakaan alijärjestö noudattanut tätä kehoitusta ja useat suorastaan päättivät lausua paheksumisensa sen johdosta.

Ammatilliset järjestöt eivät kuitenkaan vielä ole lähimainkaan niin laajat ja voimakkaat kuin niiden pitäisi olla taistelussaan voitonhimoista pääomaa ja sen palveluksessa olevia väkivoimia vastaan. Sen vuoksi on lähimmän ajan tehtävänä pidettävä SAK:n alaisten järjestöjen jäsenmäärän kohottaminen yhtä suureksi ja suuremmaksikin kuin Suomen vanhan Ammattijärjestön jäsenluku oli ennen v. 1930. Mitä laajemmaksi jäsenluku kasvaa, sitä helpompi on myös voittaa jäsenten enemmistö kaikissa liitoissa ja osastoissa luokkataistelukannalle. Erityistä huomiota on kiinnitet-

tävä kurjassa asemassa olevan maatyöväen ammatilliseen järjestämiseen. Ammatillisten järjestöjen avulla ja osanotolla on koetettava järjestää tehokkaammaksi myös työttömien taistelua työnsaannin, avustuksen ,vuokra- ym. helpotuksen ja työttömyysvakuutuksen puolesta.

Sellaiset kommunistit, jotka lahkolaisuudessaan vieläkin vastustavat SAK:n julkisiin järjestöihin liittymistä, on työnnettävä syrjään, kunnes oppivat ymmärtämään joukkoliikkeen aakkosia. Ammatillisten järjestöjen riveissä eivät kommunistit saa jäädä arvosteleviksi sivustakatsojiksi, vaan on heidän kaikella tarmolla tehtävä jokapäiväistä käytännöllistä ammatillista työtä ja tällä työllään osoitettava kaikille epäilijöille, että he ovat tulleet ammatillisiin järjestöihin vilpittömässä mielessä taistellakseen työläisten tärkeimpien elämänvaatimusten puolesta. Mutta toimien aktiivisina ja taitavina ammattiyhdistysmiehinä kommunistit ja muut vasemmistolaiset älkööt luopuko arvostelemasta niitä reformistisia ammattiyhdistysjohtajia, jotka alati juonittelevat työväen vaatimuksia ja työtaisteluja vastaan, vastustavat yhteisrintamaa tai muuten hajoittavat tai vahingoittavat ammatillista liikettä. Taistelu yhtenäisen ammatillisen liikkeen puolesta ei saa merkitä periaatteetonta sopuilua ja tuommoisten johtajain politiikkaan mukautumista.

Jos porvaristo ryhtyy fasistisiin kuristustoimiin

SAK:ta, sen liittoja tai yksityisiä osastoja vastaan, on kommunistien taisteltava eturintamassa niiden olemassaolon ja toimintavapauden puolesta. Siellä, missä fasistien onnistuu työmaaterrorin ja valhekiihoituksen avulla saada huomattavampi määrä työläisiä omiin ammatillisiin järjestöihinsä, on kommunistien mentävä mukaan saadakseen sellaiset järjestöt sisältäpäin hajoitetuksi.

3. *Sosialidemokraattisen puolueen sisällä kehittyvä vasemmistovirtaus* on tosin vielä heikkoa ja hajanaista, mutta se voittaa yhä enemmän jalansijaa ja pyrkii yleensä vilpittömästi työväenluokan yhteisrintaman muodostamiseen fasismia vastaan. Sillä Suomen sosialidemokraattisiin työläisiin ei ole voinut olla vaikuttamatta Saksan ja Itävallan työväen kovat kokemukset sekä fasismin kehittyminen Suomessa yhä röyhkeämmäksi ja uhkaavammaksi. He alkavat nähdä, että Tannerin johtama sosdem puolueen politiikka, jonka koko viisaus käytännössä sisältyy porvarillisen "laillisen" taantumusrintaman kannattamiseen, ei ole yhtään sen parempaa kuin Saksan sosdem puolueen politiikka, joka siellä vei porvarillisen demokratian täydelliseen romahdukseen. Tuo politiikka ei lainkaan työväen asemaa auta, eikä se pelasta edes sosdem puoluetta fasismin hyökkäyksiltä, sillä mitä enemmän sosdem puolueen edustajat myöntävät "lailliselle" taantumukselle fasistien vaatimia poikkeuslakeja ja erikoisvaltuuksia (kuten viime

vuosina ovat tehneet) sitä enemmän ensiksikin yltyvät fasistit vaatimaan, toiseksi sitä enemmän kasvaa katkeruus työväenluokan (sosialidemokraattistenkin työläisten) keskuudessa, ja kolmanneksi, sitä liukkaammin siirtyvät useimmat "laillisuus"-rintamankin porvarit täysin fasistisen valtakomennon kannattajiksi.

Sen vuoksi on työväenluokan puolustustaistelun kannalta tervehdittävä vasemmistovirtauksen vahvistumista sosdem puolueen järjestöissä, sikäli kuin tämä virtaus suuntautuu selvästi turmiollistannerilaista politiikkaa vastaan ja teoissa eikä vain sanoissa edesauttaa maamme köyhälistön toimintayhteyden aikaansaamista fasisminvastaista taistelua varten.

4. Koska sosdem *Työläisnuorisoliitto* on ainoa Suomen työläisnuorison julkinen poliittinen joukkojärjestö, on syytä kehoittaa kaikkia nuoria työläisiä liittymään sen paikallisosastoihin, taistellakseen fasismia ja sodanvaaraa vastaan sekä työtätekevän nuorison oikeuksien puolesta. Mikäli liiton johto, noudattaen sosdem puolueen tannerilaisten johtajain ohjeita, vastustaa tällaista taistelua ja vaikeuttaa uusien jäsenten liittymistä liittoon, on liiton jäsenten ja järjestöjen tehtävä kaikki voitavansa tuollaisen taantumuksellisen vastustuksen voittamiseksi. Samalla on illegaalista *Kommunistista Nuorisoliittoa* laajennettava ja kehitettävä Kommunistisen Nuorisointernationalen VI

maailmankongressin päätösten mukaisesti, pyrkien yhtenäisen työläisnuorisoliikkeen järjestämiseen. *Työväen Urheiluliittoa* (TUL) on vahvistettava liittymällä siihen aktiivisiksi jäseniksi ja vetämällä siihen kymmeniä tuhansia uusia jäseniä. TUL:n itsenäisyyttä on puolustettava kaikkia fasistisia "valtakunnan liittoon" yhdistämispyrkimyksiä vastaan. On luotava ja lujitettava kilpasuhteita fasismia vastustavien ulkomaisten urheilujärjestöjen ja ennenkaikkea Neuvostoliiton kanssa.

5. *Työväen osuusliikkeissä* on entistä tarmokkaammin vahvistettava vasemmistosuuntaa toimien niin, että niistä karkoitetaan suurkapitalisteja suosiva yksityisyrittelijähenki ja ohjataan laajat kuluttajajoukot valvomaan omia välittömiä etujaan hinta-, tulli- ym. kysymyksissä, että saadaan osuustoimintajärjestöt lähentymään muita työväenjärjestöjä ja osallistumaan työväenluokan yhteistoimintaan fasismia ja sodanvaaraa vastaan. *Työläisnaisten* on osuustoiminnallisissa järjestöissä, sosdem Naisliitossa ja kaikissa työväen joukkojärjestöissä taisteltava sekä työläisten yleisten vaatimusten että naisten erikoisten etujen puolesta, kuten naisten alempiarvoisen aseman korjaamiseksi, työstä erottamisia ja kallista aikaa vastaan jne.

Työväenluokan yhteisrintaman jatkuva kehitys Suomessa riippuu nyt etupäässä vasemmistolaisen

joukkoliikkeen menestyksellisestä kehittämisestä kaikilla näillä aloilla.

III. FASISMINVASTAISEN KANSANRINTAMAN LUOMINEN.

1. Fasisminvastaiseen taisteluun ei riitä yksistään työväen voimat, siihen tarvitaan myös, kuten Kommunistisen Internationalen VII kongressi kansainvälisten kokemusten perusteella teroitti, työväen taisteluyhteys muiden työtätekeväin kansankerrosten kanssa, joita fasistinen porvaristo sortaa ja yhä pahemmalla sorrolla uhkaa. Toisin sanoen, työväen yhteisrintaman pohjalle on saatava luotua *laaja fasisminvastainen kansanrintama.*

Suomessa on tilanne tällä hetkellä sellainen, että laajat perusjoukot kaupunkilaispikkuporvaristoa, kuten talonpoikaisväkeäkin, eivät ole fasismin puolella, mutta ei myöskään vielä fasisminvastaisessa liikkeessä. Varsinainen fasistipuolue, IKL, on nyt ryhtynyt kiihkeään yllytystyöhön voittaakseen joukkokannatusta näistä kansankerroksista, ja kun näiden keskuudessa nyt juuri kasvaa yleinen yhteiskunnallinen tyytymättömyys suurpääoman viime vuosina kiristämän riistopolitiikan johdosta, niin IKL:laiset yrittävät häikäilemättömässä valheyllytyksessään käyttää tätäkin kansan tyytymättömyyttä omaksi hyväkseen. Sen vuoksi

on nyt tuiki tärkeää saada nämä laajat kansankerrokset käsittämään, että juuri IKL:laiset fasistit ovat itse asiassa (silloinkin kun ne ketunhäntää heiluttavat) kansaa sortavan rahavallan pahimpia verikoiria, joita vastaan on päättävästi ja yksimielisesti noustava sotajalalle.

2. *Vaaleissa* on viime aikoihin asti enin osa työtätekevää talonpoikaisväestöä ja kaupunkilaispikkuporvareita äänestänyt vanhoja taantumuksellisia porvaripuolueita. Mutta viime vuosina on sentään jo esiintynyt ensimäisiä merkkejä käänteen alkamisesta tässä suhteessa: mitä pitemmälle nuo porvaripuouleet ovat menneet taloudellisen ja valtiollisen sorron tiellä, sitä enemmän on niiden pikkuporvarillisissa kannattajajoukoissa esiintynyt rakoiluja, lohkeiluja ja siirtymisiä vasemmalle. Tämä käänne voi jo ensi vuoden eduskuntavaaleissa edistyä paljon pitemmälle ,jos ne kansanvaltaiset fasisminvastaiset ainekset, joita on, paitsi sosdem puolueessa ja uudessa Pienviljelijäpuolueessa, myös Maalaisliiton, Edistysmielisen ja Ruotsalaisen Kansanpuolueen vasemmalla sivustalla, ponnistautuvat irti heikon hapuilun kannalta, esittävät kansalle selvän ja jyrkän fasisminvastaisen ohjelman ja uskaltavat lähteä sitä ajamaan yhdessä vallankumouksellisen työväen kanssa. Sellaisen kansanrintaman muodostaminen ja päättävä esiintyminen vaaleissa voisi vaikuttaa tyrehdyttävästi fasismin kehitykseen Suomessa.

Suomen Kommunistinen puolue puolestaan esittää fasisminvastaisen kansanrintaman yleisiksi toimintatunnuksiksi sellaisia vaatimuksia kuin:

IKL:n lakkauttaminen;

poikkeuslakien kumoaminen ja kansalaisvapauksien palauttaminen;

rehellinen rauhanpolitiikka suhteessa Neuvostoliittoon.

3. Suomi, joka ennen maailmansotaa oli tunnettu porvarillisen demokratian maana, on nyt saanut surkean maineen yhtenä niistä valkoisen terrorin maista, joissa, kuten Saksassa ja Balkanin maissa, pahimmin loukataan kansan demokraattisia oikeuksia ja verisimmin vainotaan työtätekevän kansan yhteiskunnallisen vapauden esitaistelijoita. Ei voi olla mahdollista, että Suomen kansan enemmistö enää kauan sietää tuollaista raha- ja virkavallan harjoittamaa sortoa, jos vaan kaikki vilpittömät kansan vapauden puoltajat pelkäämättä vetoavat kansaan ja järjestävät sen vastarinnan. Onhan se kansallinen häpeä ja rikos, että Suomessa sellaiset kansan sankarit kuin *Toivo Antikainen* ja monet muut hänen taistelutoverinsa istuvat raudoissa, mutta suuret vääryydentekijät ja pankkiroistot ovat vallassa ja kunniassa, vaativat uusia kuolemanrangaistus- ja kuohitsemislakeja, yllyttävät lapualaisia murhamiehiä, vaativat poliisiväkivallan käyttämistä lakkolaisia vastaan,

arvostelevain sanomalehtimiesten tuomitsemista vankeuteen jne.

Kansalle on osoitettava, miten tästä sorron ja vääryyden tilasta ja uhkaavan fasistisen raakalaisuuden kynsistä on päästävä vapaaksi. Eritoten on vedottava nuorisoon ja kehotettava työläisnuorisoa toverillisesti lähestymään alkiolaisen talonpoikaisnuorison järjestöjä ynnä muita vapaamielisiä nuorisoryhmiä, saadakseen niiden kanssa aikaan toimintayhteyden fasismia vastaan, työtätekevän nuorison oikeuksien ja paremman tulevaisuuden puolesta. Tärkeätä on saada myös naiset kansanrintamalle, taistelemaan fasistista naisten orjuutusta vastaan, rauhan ja lastensa elämän puolesta sekä fasismin uhrien ja niiden perheiden avustamiseksi. Työväestön on tuettava sivistyneistön keskuudessa alkanutta liikettä, joka suuntautuu kulttuuritaantumusta vastaan.

4. Fasisminvastainen kansanrintama ei voi saada riittävän laajaa kannatusta maaseudulla, ellei ahdingossa oleva *talonpoikaisväestö* saa työväenliikkeen taholta voimakasta apua asiansa ajamisessa suurpääoman ja sen kätyrien harjoittamaa ryöstöpolitiikkaa sekä petkutusta vastaan. Viime vuosina on pitkistä ajoista ensi kerran Suomen historiassa esiintynyt itsenäisten talonpoikain taloudellisia taisteluliikehtimisiä ("pulaliikettä" ja virallisten ryöstöjen tai pakkohuutokauppain estämisiä), mutta ne jäivät verrattain heikoiksi paikal-

lisiksi taisteluyrityksiksi, kun työväenliike ei niitä voimakkaasti auttanut ja kapitalistiset puolueet (Maalaisliitto, Kokoomuspuolue, lapualaiset ym.) panivat vastaan tai taluttivat niitä hakoteille. Tästä kokemuksesta on otettava oppia niin työväen kuin työtätekeväin talonpoikainkin. On välttämätöntä järjestää muodossa tai toisessa yli maan ulottuva työtätekevän talonpoikaisväen liike, joka on täysin riippumaton kapitalistiherroista ja niiden kätyreistä (maalaisliittolaisjohtajista, kokoomukselaisista, IKL:läisistä ym.). Jos Suomessa kehittyy tällainen talonpoikaisliike ja jos se taistelee käsi kädessä vasemmistolaisen työväenliikkeen kanssa (ei Väinö Tannerin kanssa, sillä hänkin on rahavallan puolella), niin se liike voi pakoittaa valtion auttamaan työtätekevää talonpoikaisväestöä. Se voi vaatia ja pakottaa valtion estämään talonpoikaistuotteiden hintain polkemisen kapitalististen hintasopimusrenkaiden toimesta, alentamaan talonpoikaisväestön verotaakkaa säätämällä erikoisverotuksia rikkaille kapitalisteille ja keinottelijoille, kieltämään lain kautta työtätekeväin talonpoikain omaisuuden pakkohuutokaupat, ryöstöt ja tiloiltaan häätämiset, alentamaan velkain korkoja ja määräämään koronkiskomisesta vankeusrangaistusta, yksinpä suurtenkin pankkien johtajille sekä toimittamaan talonpojille kohtuullisia valtiolainoja ja maatalousteknillisiä apukeinoja. Fasistit eivät näitä asioita koskaan aja

(ei vaikka joskus lupaisivatkin), sillä he ovat pankkiherrain ja suurkapitalistien kätyreitä.

5. Erityisen välttämätöntä on ryhtyä voimaperäiseen aatteelliseen taisteluun fasistien ja muiden rahavallan kätyrien lietsomaa *kansallisuuskiihkoa vastaan*, sillä se on fasismin vaarallisin ase. Ainoastaan kiihottamalla kansaa venäläisiä vastaan ja suomalaista väestöä ruotsalaisia vastaan, voi fasismi Suomessa toivoa saavansa laajaa joukkopohjaa, jota sillä ei nyt vielä ole. Siinä tarkoituksessa ovat suomalaiset fasistiryhmät (IKL ja Akateeminen Karjala-Seura) viime aikoina ryhtyneet erikoisesti yllyttämään kansaa vaatimaan *ruotsalaisen vähemmistökansallisuuden oikeuksien hävittämistä*, mm. ruotsalaisten häätämistä Helsingin yliopistosta, ruotsinkielen syrjäyttämistä maan toisen virallisen kielen asemasta jne. Samoinkuin saksalaiset fasistit käyttävät tarkoituksiinsa juutalaisvastaista ajojahtia, niin suomalaiset fasistit yrittävät käyttää ruotsalaisvastaista kiihkoliikettä astinlautanaan yleisen suomalaisfasistisen kansanliikkeen nostattamiseksi. Tämä lapualaisten konnanpeli on fasisminvastustajain kaikkialla maassa paljastettava kansalle. Ruotsalaisväestölle on tehtävä selväksi, että jos se tahtoo tehokkaasti puolustaa oikeuksiaan, on sen liityttävä kansanrintamaan suomalaisten fasismin vastustajain kanssa sekä tehtävä selvä pesäero ruotsalaisista fasisteista. Erikoisesti on suomalainen työväenliike velvollinen

puolustamaan ruotsalaisen vähemmistökansallisuuden tasa-arvo- ja itsemääräämisoikeutta.

Mutta samalla on välttämätöntä täysin selvästi osoittaa, tov. Dimitrovin ohjeita seuraten, että työväen taistelu porvarillista kansallisuuskiihkoa vastaan ei sisällä mitään kansallista nihilismiä eli yliolkaista suhtautumista omaan kansaan ja sen kohtaloihin. Päinvastoin Suomessakin juuri luokkatietoisen, vallankumouksellisen työväen sydämenasiana on oman kansan vapaa ja onnellinen tulevaisuus. "Isänmaallisuuttaan" huutava riistäjäporvaristo — se on Suomen kansan todellinen sortaja. Rahan voimalla, pappien ja fasistien avulla se pyrkii kokonaan kuristamaan kansamme kulttuurikehityksen. Kenelle siis Suomen kansan ja sen kulttuurin pelastus on kallis, hän älköön pelätkö työväenluokan voittoa, vaan auttakoon sitä. Sillä suomalaisen kulttuurin suuri nousu ja kukoistus on alkava sosialistisesta vallankumouksesta.

6. Lakkaamattomilla valheilla ja parjauksilla koettavat kaikki Suomen suurporvariston äänitorvet ammatikseen pitää kansan keskuudessa vireillä *venäläisvihamielisyyttä*. Tämä kansallisuusvihan kylvö on sitä helpommin itävää, kun isossa osassa Suomen kansaa on yhä säilynyt vanhaa ennakkoluuloisuutta venäläistä kansallisuutta kohtaan perintönä niiltä ajoilta, jolloin Venäjän keisarivalta oli Suomen sortajana. Vaikka Venäjän

kansa on jo aikoja sitten kukistanut sekä keisarivallan että koko kapitalistisen sortojärjestelmän ja Suomi on saanut jo 18 vuotta nauttia Neuvostoliiton sille vapaaehtoisesti lahjoittamaa vapautta ja riippumattomuutta, harjoitetaan Suomessa yhä rikollista vihan lietsomista Venäjän kansaa kohtaan. Sitä myrkkykylvöä ei saa vastaansanomatta suvaita. Väsymättä ja kärsivällisesti on kaikkialla valistettava ihmisiä ymmärtämään, ettei Venäjän suuri neuvostokansa ole Suomen kansan vihollinen, vaan *ystävä* ja että mahtava *Neuvostoliitto* on Suomen kuten kaikkien pienten kansojen *turva* maailman imperialismia vastaan, jos vaan Suomi tahtoo sen kanssa sovinnossa elää.

Mutta siinäpä se onkin, että Suomen valtaporvaristo järjestelmällisesti rikkoo sovintoa Neuvostoliiton kanssa. Se vihaa ja pelkää kaikkea työväenvaltaa, rajan takanakin olevaa. Se on kauan turhaan odottanut vastavallankumouksellisten (Suomen entisten sortajain) voittoa Venäjällä. Se lähetti rauhansopimuksen jälkeen vielä kahteen kertaan aseistettuja lahtariretkueita itärajan yli valloittamaan Neuvosto-Karjalan maita ja metsiä, mutta kun ne tuli lyötyä takaisin, ryhtyi Suomen hallitus entistä hurjemmin varustautumaan ja hakemaan liittoa sellaisten valtain kanssa, jotka suunnittelevat sotaa neuvostomaata vastaan. Nykyään on tuskin valtiota maailmassa, joka olisi itse asiassa niin läheisissä tekemisissä kuin Suomi

sekä *Saksan* että *Puolan* fasistihallitusten, kuin myös *Japanin* ja *Englannin* imperialistien kanssa, siis ylipäänsä pahimpain neuvostovihollisten kanssa.

Selvää on, että *tuommoinen ulkopolitiikka on sotapolitiikkaa eikä rauhanpolitiikkaa.* Ei ole tosiaankaan kumma, että jo eräät porvarillisen sivistyneistönkin piirit havahtuvat huomaamaan, mihin katastrofiin — sotaan ja veriseen tappioon — tuommoinen mieletön politiikka uhkaa Suomen kansan syöstä. Kaikki kansamme syvät rivit on saatava tämä uhkaava vaara täysin ymmärtämään ja nousemaan *ajoissa* sitä vastaan, taisteluun rehellisen *rauhanpolitiikan puolesta.* Taistelua rauhan tunnuksen puolesta on käytävä eritoten nuorison ja armeijan, jopa suojeluskuntainkin keskuudessa. Työläisnaisten on yleisesti yhdyttävä pikkuporvarillisten naisten alullepanemaan sodanvastaiseen kamppanjaan, antaakseen sille suurempaa selvyyttä ja selkärankaa ja herättääkseen vastustushenkeä sotahullujen porvarinaisten (Lotta-Svärd-järjestön) ajamaa naisten militarisoimista vastaan. Kansalle ylivoimaista sotaverorasitusta on vaadittava alennettaviksi, sillä rauhanpolitiikkaa noudattaen voisi Suomen asevarustuksia heti vähentää, kun taas sotapolitiikkaa jatkaen eivät äärimmäisetkään Suomen sotavarustukset riitä muuhun kuin sodan provoseeraamiseen. Ja jos Suomen valtaporvarit kaikesta huolimatta sotaan

lähtevät, niin heidät on itsensä siihen sotaan sorrettava —mitä pikemmin, sitä parempi.

IV. KOMMUNISTISEN PUOLUEEN VAHVISTAMINEN.

1. Puolueemme, sen johdon, järjestöjen ja jokaisen jäsenen on ymmärrettävä, että meillä on nyt ankara vastuu Suomen työväenluokan, kansan laajojen joukkojen, koko maamme kohtalosta. Suomi ei saa joutua fasistisen taantumuksen ja sotahullujen imperialistien astinlaudaksi ja kätyriksi. Tietoisuus puolueemme suuresta vastuusta, sen ratkaisevasta merkityksestä tällä tärkeällä hetkellä tulkoon eläväksi jokaisessa puolueen jäsenessä, jotta puolueemme voisi täyttää historiallisen tehtävänsä.

Ensi ehtona tässä on niin hyvin oikeisto-opportunistisen toimettomuuden, saamattomuuden ja reformismiin mukautumisen kuin "vasemmistolaisen" kaavamaisuuden ja lahkolaisuuden vaaran torjuminen tiukalla itsekritiikillä, virheiden korjaamisella ja tarpeen vaatiessa organisatoorisilla toimenpiteillä. On tarkoin varottava toistamasta niitä virheitä, mitä puolueemme aikaisemmin teki, kun se ensinnäkin vuoteen 1930 oli juuttuneena laillisuusharhoihin ja opportunismiin, niin että se toiminnassaan nojasi melkein yksinomaan julki-

siin järjestöihin, soveltautui porvariston "laillisuuteen" ja useasti laiminlöi taistelun sosialidemokratismia vastaan, kuin myös opportunistisia aineksia vastaan omissakin riveissä, sekä toiseksi, ensi vuosina fasistikaappauksen jälkeen, jolloin puolueemme ahtaan maanalaisena oli lahkolaisuuden läpitunkema pannen huomion pääasiassa vain maanalaisen koneiston rakentamiseen ja sen työhön, kutsuen työläisiä taisteluun vain ylimalkaisilla julistuksilla ja kaavamaisin kehoituksin, laiminlyöden suuresti julkisten mahdollisuuksien käyttämistä ja tosiasiallisesti kieltäytyen yhteisrintamaa sosdem työläisten ja järjestöjen kanssa rakentamasta. Seurauksena tästä politiikasta oli, että puolueemme saavutuksetkin, joita tosin tänäkin kautena oli — jäivät pieniksi. *Tämän lahkolaisuuden jätteistäkin on nyt kerta kaikkiaan tehtävä loppu.* On rohkeasti ja paljon laajemmin sovellutettava kahden viime vuoden kokemuksia joukkotyön ja työväen yhteistaistelujen järjestämisen alalla. Tilanne vaatii jokaiselta puolueen jäseneltä ja puolue-elimeltä ennenkaikkea mitä vilkkainta ja hellittämättömintä *toiminnallisuutta,* mitä suurinta ja monipuolisinta *alotteellisuutta, luokkavalppautta, rohkeutta ja bolshevistista kurinalaisuutta.*

2. *Puolueemme rakentamiseen, järjestöjen vahvistamiseen ja laajentamiseen* on kiinnitettävä aivan erikoista huomiota, niin että puolueemme vai-

kutus tuntuisi kaikkialla: teollisuuden pääaloilla, liikenteessä, maaseudulla ja ennenkaikkea siellä, missä sotaa lähinnä valmistetaan.

Tämän päämäärän saavuttamiseksi on puolueen jrjestömuodot sovellettava työ- ja tuotantoaloittain kussakin tapauksessa tarkoitustaan vastaavimmalla tavalla. On otettava käytäntöön sellaiset järjestömuodot, mitkä joukkotyön kehityksen kokemus on työntänyt esille ja osoittanut oikeiksi. Kaikkea kaavamaisuutta välttäen on joukkotyössä löydettävä uusia järjestö- ja toimintamuotoja. Rohkeasti on joukkojen parhaimmistosta vedettävä esille toimihenkilöitä ja niistä kouluutettava puolueemme uusia toimitsijoita. Nuorisotyöhön on puolueen annettava kehittyneitä, parhaita voimia, jotka kykenevät auttamaan Suomen Kommunistista Nuorisoliittoa vapautumaan sitä vielä vaivaavasta lahkolaisuudesta ja kaavamaisuudesta työssä, ohjaamaan nuoren polven fasisminvastaisen taistelurintaman rakentamista ja kasvattamaan työläisnuorukaisista ja neitosista uusia kommunistisia taistelijoita puolueemme riveihin.

3. Puolueen suojelemisessa poliittiselta ja poliisiprovokationilta (mikä viime aikoina on tuottanut puolueellemme suuriakin menetyksiä — tov. Antikaisen ym. puolueemme toimihenkilöiden vangiksijoutuminen) sekä puolueen eheyden turvaamisessa on laajan joukkotyön kehittämisellä, salaisen työn sääntöjen tarkalla noudattamisella ja

ennenkaikkea *puolue- ja luokkavalppauden kohottamisella mitä suurin merkitys.* Pieninkin opportunistinen hyvänahkaisuus ja herkkäuskoisuus ryhmäkuntaisia aineksia, juonittelijoita, puolueen parjaajia, riidanlietsojia, epäilyttäviä tuttavuus- tai sukulaisuussuhteita omaavia aineksia kohtaan merkitsee luokkavihollisen työn helpottamista ja auttamista, sillä sellaisista aineksista saa se helpommin itselleen tiedottomia ja useasti tietoisiakin kätyreitä. On tärkeää alati muistaa Leninin ja Stalinin opetukset, kuinka puolueen eheyttä on varjeltava kuin silmäterää.

4. Käytännöllinen, ankaran konkreettinen toiminta työväenluokan yhteistaistelujen ja fasisminvastaisen kansanrintaman aikaansaamiseksi ei sulje pois, vaan päinvastoin edellyttää kommunismin aatteiden ja päämäärien joukoille selittämistä ja julistamista. Periaatteellisen horjumattomuuden säilyttämiseksi käytännöllisessä työssä ja tämän työn oikein suuntaamiseksi on puolueen ja jokaisen sen jäsenen *teoreettisen tason ja poliittisen tietoisuuden* kohottaminen välttämätön päiväntehtävä. Entistä tärkeämpää on nyt, että yhä syvällisemmin tutkitaan ja oikein ymmärretään Marxin, Engelsin, Leninin ja Stalinin oppia. Samoin on puolueen jäsenten ei vain itselleen, vaan myös mitä laajimmille kansanjoukoille selvitettävä niitä jättiläissaavutuksia, joita Neuvostoliiton työtätekevät kunniakkaan bolshevikkipuolueen ja

sen ja koko kansainvälisen proletariaatin suuren johtajan toveri *Stalinin* johdolla ovat saavuttaneet proletaarisen valtion ja sosialismin taloudellisessa ja sivistyksellisessä rakennustyössä. Aatteellinen selvyys proletariaatin etujoukoilla auttaa sitä vapautumaan kaikesta lahkolaisesta kaavamaisuudesta ja varjelee opportunistisista virheistä käytännöllisessä toiminnassa, ollen siten yhtenä ehtona työväen yhteisrintaman ja kansanrintaman oikein luomiseksi.

Suomen Kommunistinen Puolue on proletaarisen internatsionalismin puolue. *Kommunistisen Internationalen,* proletariaatin maailmanpuolueen osastona puolueemme taistelee Suomen rintaman osalla pääoman ja fasismin valtaa, imperialismia vastaan käsi kädessä maailman vallankumouksellisen työväenluokan ja sorrettujen siirtomaakansojen kanssa, Kominternin johdolla, Kominternin perämiehen, tov. Dimitrovin ohjauksen alaisena.

Tämä taistelu kansan vihollisia vastaan ei voi päättyä muuten kuin niiden lopulliseen kukistamiseen ja työtätekevien todellisen kansanvallan, neuvostovallan perustamiseen Suomessakin. Se merkitsee valtaa, joka on ankara riistäjille ja kansan sortajille, mutta työläisille ja talonpojille, tieteen ja taiteen työntekijöille on se tuki ja turva. Eikä neuvostovalta ole enää mikään kaukainen haave. Se on elävä todellisuus kuudennessa osassa maapalloa, Sosialististen Neuvostovaltojen Lii-

tossa, jossa riisto on tuntematon, missä monen monet kansat sovussa rakentavat uutta elämää. Sellaisen kansanvallan luomiseksi on Suomessakin pantava kaikki voimat liikkeelle — fasistisen sorron ja koko kapitalistisen järjestelmän lopulliseksi kukistamiseksi, *uuden, valoisan elämän, sosialismin puolesta.*

PUOLUEEN JOUKKOPROPAGANDASTA JA NEUVOSTOLIITON TUNNETUKSI-TEKEMISESTÄ.

Kommunistisen propagandan on palveltava puolueen joukkopolitiikkaa eikä se saa muodostua elämästä irrallaan olevaksi kommunismin oppien luennoimiseksi. On opittava puhumaan ja kirjoittamaan elävästi ja voimakkaasti, yksinkertaisella, joukoille helposti tajuttavalla kielellä, välttäen ylimalkaisia iskusanoja, monimutkaisia määritelmiä ja kuivia opinkappaleita. Laajoille joukoille ei saa puhua samalla tavalla kuin puoluejärjestöille ja tietoisille kommunisteille.

SKP:n propagandatyö on suunnattava ennenkaikkea seuraaville nykyhetkellä tärkeille aloille.

I. PORVARILLINEN DEMOKRATIA JA FASISMI.

1. Vaikka me kommunistit olemmekin proletaarisen eikä porvarillisen demokratian periaatteellisia kannattajia, on nykyisessä tilanteessa, fasismin

hyökätessä, propagandassamme etualalle asetettava kysymys porvarillisen demokratian ja sen jätteidenkin puolustamisesta fasismin hyökkäyksiä vastaan.

2. On lopetettava *ylimalkainen, kaavaoppinen* väittely siitä, että onko Suomea nyt pidettävä fasistisen diktatuurin vaiko porvarillisen demokratian maana. Viimemainittu väite, jota porvarilliset puolueet ja oikeistososialidemokraatit esittävät, on todistettava vääräksi osoittaen, miten Suomen porvaristo on itse askel askeleelta runnellut porvarillisen demokratian valtamuotoa, ensin v. 1918, sitten v. 1923 (SSTP:n hajoitus) ja vielä enemmän v. 1930. Tosin on Suomen työväenliike jokaisen tuollaisen taantumuksen iskun jälkeen onnistunut vähitellen voittamaan takaisin osan ryöstettyjä demokraattisia oikeuksiaan — mutta vain jonkun osan. Koko ajan 1918-30 oli kommunistinen puolue vainottuna ja maanalaisena, kun taas suojeluskunnat ja ohrana toimivat valtiona valtiossa, mutta silti saattoi silloin vielä puhua Suomesta vississä rajoitetussa merkityksessä porvarillisen demokratian maana. Mutta kun v. 1930 fasistimullistuksessa julkisen vasemmistolaisen työväenliikkeen koko eduskuntaryhmä vangittiin, kaikki sen järjestöt ja lehdet lakkautettiin, Suomen Ammattijärjestö hajoitettiin ja sen jäseniltä kiellettiin osanotto eduskunta- ja kunnallisvaaleihin, on selvää, että porvarillinen demokratia silloin oli tul-

lut *pääosaltaan* hävitetyksi. On Suomen valtakomennon valheellista kaunistelua sanoa sitä enää demokratiaksi edes porvarillisessakaan merkityksessä.

Mutta yksipuolista olisi myöskin väittää, että se jo nyt olisi fasistista diktatuuria sanan täydessä merkityksessä. Hallitus on vielä vanhain porvaripuolueiden käsissä, kun taas Suomen varsinainen fasistipuolue IKL (eli entiseltä nimeltään lapualaiset) on oppositionipuolueen asemassa. Tekiväthän lapualaiset jo yhden kapinayrityksenkin, joskin nolon, ja valmistelevat uutta "ryntäystä". Eduskunta on edelleen olemassa ja työväenliikekin on jälleen vallannut vissiä toimintamahdollisuuksia edes sosialidemokraattien johdossa oleville järjestöille. Tosin on taantumuksellisia, fasistisia poikkeuslakeja säädetty ja uusia valmistellaan, mutta silti ei Suomessa vielä vallitse täydellinen fasistinen hirmuvalta.

Mutta sitämukaa kuin suurporvaristo politiikallaan ajaantuu yhä jyrkempään ristiriitaan työtätekeväin luokkain kanssa, pyrkii se myös — joko askel askeleelta tai äkkirynnäköllä — siirtymään täyteen fasistiseen diktatuuriin. Siksipä, vaikka heti v. 1930 jälkeen olikin oikein kommunistisessa propagandassa vetää etualalle se puoli asiaa, ettei Suomi enää ole porvarillisen demokratian maa, niin nyt on etualalle vedettävä se seikka, että *täysi fasistinen hirmuvalta on uhkaamassa.*

3. Puolueemme propagandassa on nyt osoitettava:

a) että hitleriläismallisen fasistikomennon voimaansaattaminen Suomessa siirtäisi hallitusvallan, joka nyt jo niin raskaasti sortaa kansaa, ihan rajoittamattomasti ja välittömästi porvariston kaikkein taantumuksellisimpain ainesten, puutavarakapitalistien ja pankkiherrain käsiin.

b) Eritoten *työläisille* uhkaa fasistinen hirmuvalta nykyistenkin suuresti alennettujen työpalkkojen alemmaksi polkemista, työnantajaterrorin riehumista, työväen ammatillisten järjestöjen tuhoamista ja sosialidemokraattisenkin työväen järjestymis-, kokoontumis- ja sananvapauden lopettamista.

c) Talonpoikaistolle, jota verot, korot ja muut maksut jo nyt totta tosiaan raskaasti painavat, toisi fasismi, niinkuin Saksassa hyvin nähdään, vielä entistä korkeampia korkoja, veroja, maksuja, suunnattomia lisäyksiä jo nyt hirveisiin sotamäärärahoihin, kaikenlaisia myynti- ja ostokieltoja, rajahintoja ym. rajoituksia. Jos nyt jo on talonpojan omaisuuden ryöstö ulosmittausten ja pakkohuutokauppojen kautta suuri, niin puulaakien ja pankkien fasistinen hirmuvalta veisi paidankin päältä.

d) *Kaikilta työtätekeviltä* riistäisi Waldenien, Honkajuurten, Valleniusten, Kosolain ja heidän kaltaistensa hirmuhallitus eduskunnallisen ja

kunnallisen edustusoikeuden viimeisetkin rippeet. Tilalle tulisi nykyisten poikkeuslakien täytteeksi ihan täysi fasistinen kuonokoppajärjestelmä, keskitysleirit, pakkotyö ja kansallisuusvainot. Fasistinen sotaseikkailupolitiikka tekisi Suomesta natsi-Saksan tahdottoman välikappaleen ja voisi helposti syöstä maan tuhoisaan sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

e) On paljastettava myös Suomen fasistien *sivistysvihollisuus*. Nehän vaativat kansakoulu-, oppikoulu- ja yliopistoopetuksen nykyisestäänkin supistamista, harjoittavat ajojahtia edistyksellistä kirjallisuutta vastaan (jota nykyisetkin vallanpitäjät ahdistelevat), suosittelevat tieteen tilalle keskiaikaista pimentolaisuutta ja tekopyhää tekouskonnollisuuttaan. Jos Suomen tiede, taide, kirjallisuus ja henkinen elämä ovat jo nyt kulttuuritaantumuksen painon alla surkastumassa, niin fasistihallituksen "kulttuurikamarit" ja "propagandaministeriöt" kerrassaan kuristaisivat Suomen sivistyselämän sinimustaan pakkopaitaan.

4. Siksi on propagandassamme osoitettava rohkean taistelun välttämättömyys fasistista raakalaisuutta vastaan. On osoitettava, miten työväen yhteisrintama on lujana selkärankana ja ohjaajana laajalle kansanrintamalle. Propagandamme avulla on kansanrintamassa herätettävä rohkean, toimeliaan puolustustaistelun henkeä kaikkien kansanvaltaisten vapauksien ja oikeuksien suoje-

lemiseksi ja puolustamiseksi, taantumuksen vankien vapauttamiseksi, lapualaisten kurissa pitämiseksi, kaikkien fasististen järjestöjen kieltämiseksi, kokoontumis- ja sananvapauden sekä muiden kansanvaltaisten oikeuksien *laajentamiseksi*.

II. TAISTELU KANSALLISUUSKIIHKOA VASTAAN.

1. Shovinismi, kansallisuuskiihko, on fasistien vaarallisin ase kansanjoukkojen harhaanjohtamisessa ja sotaan yllyttämisessä. Puolueemme ei ole lähimainkaan riittävästi taistellut tätä myrkytystä vastaan. Käsittäen yksipuolisesti ja kaavamaisesti proletaarisen kansainvälisyyden vaatimukset, olemme omaan kansallisuuteemme, sen historiaan ja kansankulttuuriin suhtautuneet välinpitämättömästi, jopa yliolkaisestikin. Sellainen *kansallisen nihilismin* kanta, oman kansan kansallisista tunteista piittaamattomuus, on kylläkin johtunut oikeutetusta pyrkimyksestä asettua porvarillista kansallisuuskiihkoa vastaan ja suojella joukkoja sen tartunnalta, mutta se on tahtomattamme päinvastoin helpottanut shovinismin tarttumista suomalaiseen talonpoikaistoon ja pikkuporvaristoon, kun nämä ovat sen takia vieroksuneet kommunismia ja jääneet kansallisuuskysymyksessä porvariston ja fasistien harjoittaman yllytyksen valtaan.

Puolueemme on autettava työväestöäkin keskuudessaan täysin voittamaan kaikki kansallisen rajoittuneisuuden ja omahyväisyyden, nurkkakuntaisuuden ja natsionalismin jätteet.

2. Myöskin taistelussa maan *ruotsalaisen vähemmistökansallisuuden puolustamiseksi* suomalaisten porvarien ja fasistien kiihkokansallisia hyökkäyksiä vastaan on ollut yksipuolista kaavamaisuutta sikäli, että suomalaisille työtätekeville olemme perustelleet tämän taistelun välttämättömyyttä vain kommunistien kansallisuuspolitiikan yleisillä periaatteilla, minkä johdosta meidän puolueemme kanta on jäänyt laajoille joukoille vieraaksi. Tehtävämme tässä on osoittaa, että ruotsalaisen kansallisuuden oikeuksien puolustaminen on välttämätöntä sekä *yleisen fasisminvastaisen taistelun että myöskin suomalaisen sivistyksen suojelemisen kannalta.* Sillä lapualaiset yrittävät käyttää ruotsalaiskysymystä astinlautanaan uuden fasistisen joukkoliikkeen aikaansaamiseksi, ja tämä liike olisi suomalaiselle kansalle ja suomalaiselle sivistykselle yhtä suuri onnettomuus kuin ruotsalaisillekin.

Suhteessamme ruotsalaiskysymykseen olkoon ohjenuoranamme tov. Kuusisen kirjanen "Kansallisuuskysymyksestä Suomessa".

3. Porvariston shovinistisen yllytyksen vastapainoksi on kommunistien osoitettava, että suurporvaristo itse on isänmaallista vain riistoetujensa

puitteissa. Sen isänmaa on kassakaapissa. Itsekkäiden luokkaetujensa vuoksi matelivat Suomen suurporvirasto ja virkaherrat Venäjän keisarivallan edessä. Kun heidän riistoetunsa joutuivat vaaraan, olivat he heti valmiit alistamaan Suomen ensin Saksan ja sitten Englannin vasalliksi, ja yrittäen nyt taas saada isäntärengin pestin Hitleriltä pyrkivät he pahimpain neuvostovihollisten, Hitler-Saksan, Puolan ja Japanin sotahullujen apureiksi.

4. Kommunistien on selvitettävä Suomen koko työtätekevälle kansalle, että työväenluokan taistelu sosialistisen Suomen puolesta on taistelua nimenomaan Suomen *kansan*, sen valtavan enemmistön vapauden, onnen ja tulevaisuuden puolesta, sen vapauttamiseksi sekä kotimaisten kapitalistien riistosta että imperialistivaltojen holhouksesta. Tämän taistelun kanssa ei suinkaan ole ristiriidassa Kommunistisen Puolueen *proletaarisen internationalismin kanta*, joka päinvastoin tämän taistelun voittoon auttaa. On osoitettava, että Suomen kansan menneisyyden parhaat muistot eivät kuulu tämän kansan nylkijöille ja sortajille, vaan kansan valtavalle enemmistölle, työläisille, talonpojille ja muille käden ja aivojen ahkerille työntekijöille. Meidän isämme ja esi-isämme ovat tämän karun maan viljelykselle raivanneet, sen henkistä elämää edistäneet, sen tehtaissa ja työpaikoissa hikeä ja verta uhraten uurastaneet. Nämä esi-isämme ovat

uljaasti puolustaneet vapauttaan nuijasodassa ja muissa talonpoikaiskapinoissa. He ovat Ruotsin, Venäjän ja Suomen valtaherrain sortoa vastaan kamppailleet. Me ja meidän isämme myös 1905 ja 1918 puolustimme työtätekevän kansan asiaa ja elämää.

5. Puolueemme on paljastettava, miten fasistit "Suur-Suomi"-huudolla yllyttävät Suomen nuorisoa *sotaan* Neuvostoliittoa vastaan, joka leniniläiselle kansallisuuspolitiikalleen uskollisena on Karjalan kansallekin antanut vapauden ja itsemääräämisoikeuden. Tämän Suomen lahtarien löyhäpäisen anastussuunnitelman vastapainoksi asettaa puolueemme Suomen ja Karjalan veljeskansojen yhteistyön, vapaan, tasavertaisen sopimuksen pohjalla, mikä ei perustu sotaan ja valloitukseen, vaan kansainväliseen veljeyteen, ilman kansallisten erikoisuuksien hävittämistä.

III. NEUVOSTOLIITON TUNNETUKSITEKEMINEN.

1. Mahtavaksi aseeksi propagandassamme tulee muodostua Neuvostoliiton ja sen sosialistisen rakennustyön saavutusten tunnetuksitekeminen. Propaganda Neuvostoliiton puolesta on samalla propagandaa sosialismin puolesta ja yleensä marxismin-leninismin puolesta, jonka viitoittamaa tietä

kulkien Neuvostoliitto kommunistisen puolueen ja sen suuren johtajan tov. *Stalinin* johdolla valtavat voittonsa on saavuttanut.

Päähuomio propagandassamme on nyt kiinnitettävä Suomen fasistien ja muiden Neuvostoliiton vihollisten tavallisimpien väitteiden torjumiseen ja eri kansan kerroksia eniten kiinnostavien kysymysten vakuuttavaan selvittämiseen.

2. Työväen viholliset väittävät esimerkiksi, että Neuvostoliitossa on muka jonkinlainen harvainvalta. Sen johdosta on osoitettava, että Neuvostoliitossa vallitseva työväenvalta on tosiasiassa työtätekevien kerrosten *mitä laajinta kansanvaltaa*, mutta samalla se on *työväendiktatuuria luokkavihollisia vastaan*. Neuvostojen VII edustajakokouksen päätöksen mukaisesti otetaan Neuvostoliitossa käytäntöön yleinen, yhtäläinen, välitön, salainen äänioikeus — samaan aikaan kun kaikkialla kapitalistimaissa kansanvaltaisia oikeuksia supistetaan ja yhä useammassa maassa siirrytään fasistiseen hirmuvaltaan. Äänioikeusuudistus Neuvostoliitossa on suuri todistus neuvostovallan vahvistumisesta. Samalla tämä uudistus vahvistaa yhä enemmän neuvostovaltiota, missä kaikki valta ja kaikki yhteiskunnalliset toimet ja virat joka alalla on työläisten, talonpoikain, heidän lapsiensa, työtätekevän sivistyneistön käsissä.

3. Neuvostoliitossa on työtätekevien valta ja sosialistinen järjestelmä tehnyt lopun työttömyydes-

tä. Työläisiltä on poistunut alituinen epätietoisuus huomisesta päivästä. Ja kun neuvostotyöläiset tekevät työtä *yhteiseksi hyväksi* eikä kapitalistien rikastuttamiseksi, on siellä *työ tullut kunnian ja maineen asiaksi.* Loistavia työsuorituksia juhlii koko maa ja suurin sankari on paras kaivostyöläinen, metallimies, kutoja, veturinkuljettaja jne. Entisen ajan takapajuinen venäläinen työmies ja talonpoika on kokonaan muuttunut, eikä ainoastaan omalla ammattialallaan, — hänestä on samalla tullut *valveutunut kansalainen*, joka ottaa innolla osaa maan poliittiseen, yhteiskunnalliseen ja sivistyselämään.

Rakentaen uutta *sosialistista kulttuuria*, jonka valtavat saavutukset tieteen, taiteen ja kansansivistyksen alalla lyövät maailman hämmästyksellä, neuvostovalta samalla säilyttää ja vaalii ihmiskunnan entisen sivistyskehityksen parhaita aarteita, joita muissa maissa fasismi uhkaa ja tuhoaa.

4. Fasistien pelotellessa Suomen *talonpoikia* sillä, että Neuvostoliitossa muka pakotetaan talonpoikia liittymään kollektiivitalouksiin, on meidän osoitettava, miten entinen venäläinen sorrettu, nälkäinen, kurja talonpoika vallankumouksen jälkeen, kun kartanonherrain ja finanssikapitalistien valta oli kukistettu, on *vapaaehtoisen* kollektivisoimisen, maan yhteisomistuksen ja yhteistyön kautta kohonnut alituisesta kurjuudestaan ennen

tuntemattomaan hyvinvointiin, miten neuvostovalta on turvannut maatalouden sellaisilla koneilla ja muilla apuvälineillä, joita kapitalistimaissa eivät suurtalonpojatkaan voi hankkia, antanut kollektivisteille lisää maata senkin lisäksi, mitä talonpoika jo Suuressa Lokakuun vallankumouksessa sai.

5. Suomen porvariston valheet *pienten kansallisuuksien* sorrosta Neuvostoliitossa kumoamme osoittamalla, miten Neuvostoliitossa päinvastoin suuret kansallisuudet auttavat pienten kansallisuuksien taloudellista ja sivistyksellistä nousua, kuten *Neuvosto-Karjalan* esimerkki paraiten osoittaa. Neuvosto-Karjalassa suomalaisten toverien puolelta tapahtuneet virheet (kuten suvaitsevainen suhtautuminen suomalaisen natsionalismin ilmauksiin, suomalaisten eristäytyminen karjalaisista ja venäläisistä työtätekevistä ja luokkavalppauden puute), on osotettava sellaisiksi virheiksi, jotka oli välttämätöntä korjata Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen toimesta, ja muutenkin selitettävä, miten perättömiä ovat Suomen porvarien väitteet Karjalan kansan sortamisesta.

6. Paha pala porvarien purtavaksi on Neuvostoliiton johdonmukainen *rauhanpolitiikka* ja *Punaisen Armeijan* voima ja henki. Siksi levittävätkin ne valheita "punaisesta imperialismista" jne. Meidän on osoitettava, että mahtavan ja taisteluky-

kyisen Punaisen Armeijan tarkoituksena on neuvostomaan saavutuksien ja rakennustyön rauhan suojeleminen kapitalistimaiden sotahurtilta, joilla omienkin puheittensa mukaan olisi halua (jos olis voimia) hyökätä valtaamaan mikä Ukrainan, mikä Siperian, mikä Inkerin ja Karjalan, jopa aivan Uraalille asti. Punaisen Armeijan tekoja eivät määrää sotahullut kenraalit, kuten kapitalistimaiden sotaväen esiintymisiä, vaan bolshevistinen työväenpuolue ja työtätekevien neuvostohallitus, jonka johdonmukainen taistelu rauhan puolesta on voimakkain sotaa ehkäisevä tekijä koko maailmassa.

7. Neuvostoliiton propagandassamme on meidän opittava selvästi ja havainnollisesti esittämään, mitä kaikkea Neuvostoliitossa on erikoista, rappeutuneen kapitalistisen maailman oloista kokonaan poikkeavaa. Propagandamme on mahdollisimman paljon sovellettava kulloisenkin kuulijakunnan (naisten, nuorison, talonpoikain, sivistyneistön jne.) harrastuksia vastaavaksi.

Pitäen tässä kaikessa ohjeena tov. *Manuilskin* alustusta KI:n VII kongressissa on Neuvostoliiton puolustaminen fasististen sodanlietsojain hyökkäyksiä vastaan saatava Suomen kaikkien työtätekevien, kaikkien sivistyksen ja rauhan ystävien, kaikkien pienten kansojen oikeuksien puolustajien yhteiseksi asiaksi.

IV. SOSIALISMI JA NEUVOSTOVALTA.

1. Kapitalistisen sorron, hädän ja fasismin kourissa kärsivälle Suomen työtätekevälle kansalle osoittaa meidän puolueemme ainoan lopullisen ulospääsyn kurjuudesta: *sosialismin, neuvostovallan tien.* Nyt voimme jo käytännönkin perusteella, Neuvostoliiton esimerkillä osoittaa, mitä sosialismi on. Sen taloudellisena pohjana ei ole anarkistien ja muiden pikkuporvareiden suosittelema ja porvareiden peloitusaseenaan käyttämä omaisuuden tasanjako, vaan tuotantovälineiden yhteiskunnallistuttaminen ja niiden käyttäminen laajain kansanjoukkojen yhteiseksi hyväksi. Jättäen työtätekeväin talonpoikain, käsityöläisten ja muiden pieneläjäin omaisuuden koskemattomaksi, sosialistinen neuvostovalta auttaa heitä työllään kohottamaan itsensä vapaaseen, vauraaseen, onnelliseen elämään, avaa heille ja kaikille työtätekeville tien hyvinvointiin ja sivistykseen.

2. Kapitalistisen tuotantotavan sekasorron, pulien ja kärsimysten tilalle asettaa sosialismi suunnitelmallisen talouden, joka on vapaa pulista ja romahduksista. Kuten Neuvostoliiton esimerkki osoittaa, nousee sosialismi tuotantovoimien tehon valtavasta kohoamisesta. Sosialistisen järjestelmän suunnaton etevämmyys kapitalismiin nähden johtuu tuotantoelämän vapauttamisesta kapitalismille ominaisista suurista tuottamattomista me-

noista, tuotannon vapauttamisesta kapitalistisen voitonhimon ja yksityisomistuksen sen kehitykselle asettamista kahleista, sisäisten markkinain tavattomasta laajenemisesta, suunnitelmatalouden edullisuudesta ja ennenkaikkea työntekijäin vapauttamisesta riistonalaisuudesta. Kaikki tämä johtaa tuotantovoimien myrskyisän kasvun ohella työtätekevien aineellisen ja sivistyksellisen tason valtavaan nousuun.

3. Meidän on mitä laajimmille joukoille osoitettava, että kapitalistisen ja fasistisen orjuuden, sekasorron, raakalaisuuden, riiston, sodan kurjuudesta on vain yksi ulospääsy: *sosialistinen neuvostovalta.* Se merkitsee työtätekeville vapautta, sivistystä, hyvinvointia, rauhaa. Vain neuvostovallassa on Suomenkin työtätekevien pelastus kapitalistisesta riistosta ja fasistisesta orjuudesta sekä suomalaisen hengenviljelyksen surkastumisesta.

Tämä neuvostovalta on taistellen luotava. Fasismin ja kapitalismin voimat murskaten on Suomen työtätekevien perustettava oma valtansa, proletariaatin diktatuuri. Sen kautta kapitalismin kahleista vapautunut sosialistinen Suomi tulee tuotantovoimien nopean kehityksen pohjalla kohoamaan ennen tuntemattomaan hyvinvointiin. Sen muodoltaan kansallinen, sisällöltään sosialistinen sivistys tulee kansanjoukkojen uumenista nostamaan esiin suuria kirjailijoita, taiteilijoita, tiedemiehiä ja teknillisen edistyksen johtajia.

Sekä taloudellisesti että sivistyksellisesti voi Suomen kansan pelastaa vain *sosialismi*. Sen puolesta taistelee meidän puolueemme, Suomen Kommunistinen Puolue. Suomen työtätekevien joukkojen etunenässä tulee tämä puolue voittamaan ja luomaan Suomesta *Neuvosto-Suomen!*